

Dit blad is het personeelsorgaan van de Industrieële Handelscombinatie Holland, gevestigd in Den Haag. Het verschijnt iedere maand op de 1e woensdag na de vijftiende. Uitreiking aan personeelsleden van de in I.H.C. Holland verenigde bedrijven vindt gratis plaats. De inhoud is beschermd krachtens de Auteurswet. Firma-redacteuren: G. Martens (Conrad-Stork), A. L. van der Meer (Werf Gusto), W. C. Boer (De Klop), A. Heystek (J. & K. Smit), J. Koutstaal (L. Smit & Zoon) en R. Lafèbre (Verschure).

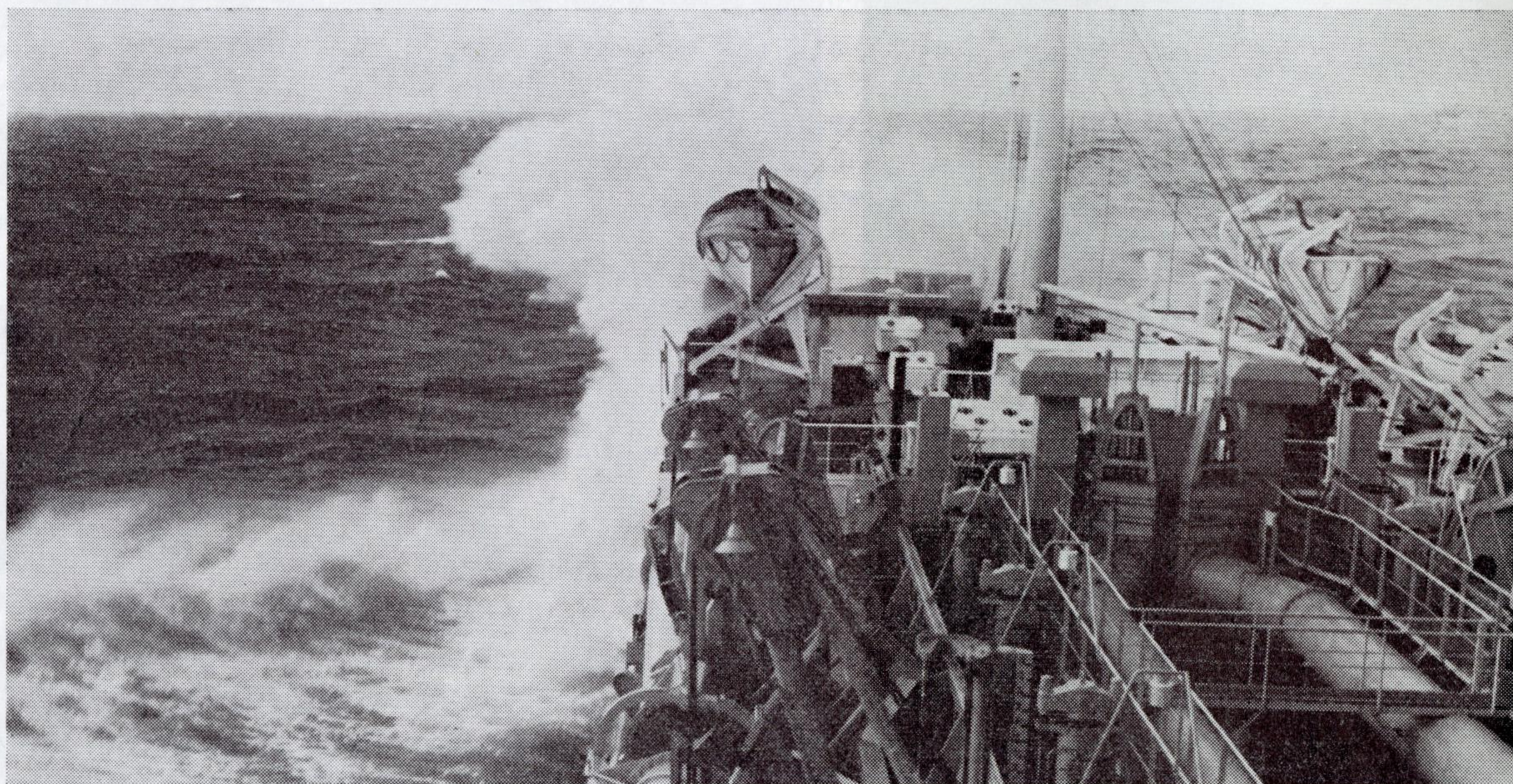
het zeskant

INHOUD	algemeen gedeelte
Proefvaart „Mohana” . . .	58
De fusie in de I.H.C. . . .	59
Eerst de „Mascaret”, dan vakantie	60
Belevenissen van een gepensioneerde	61
Een I.H.C.-Beaver met zeebenen	62
Vissersrepubliek in de Atlantische Oceaan gaat Diatomeeenaarde baggeren	64

BIJ DE VOORPAGINA

P. Adriaanse, een der leerjongens van De Klop, zag tijdens zijn vakantie dit rustige plekje langs de Giessen te Giessenburg. Je hoeft niet zo ver te gaan om een mooie natuur en vooral rust te vinden!

PROEFVAART „MOHANA”

Kortgeleden ging de „Mohana” (dit woord betekent: buitengewoon mooi, zeer fraai) op proefvaart in de wateren van de Noordzee. Hoewel de tocht werd begunstigd door zeer mooi weer en een vrij kalme zee kon de „Mohana” — getuige de foto — haar neus toch af en toe fris in de golven steken.

De mannen aan boord maakten pittige dagen, van 's morgens zes tot middernacht. Dat de stuur- en draaiproeven zeer goed slaagden konden ze wel aan hun benen voelen. Trouwens, volgens de heer J. van Baalen, die net even was platgegaan, schijnt de ankerproef ook bijzonder goed geslaagd te zijn . . . . .

Wij wensen deze „Zeer Schone” en haar bemanning een behouden vaart en een voorspoedige toekomst.

De fusie in de I.H.C.

Op 15 juli is aan alle medewerkers van de I.H.C.-werven bericht gegeven van de voorgenomen fusie. Volledigheidshalve volgt hier die mededeling nog eens.

Vijf vennoten in I.H.C. Holland, te weten de N.V. Werf Gusto te Schiedam, de N.V. Verschure te Amsterdam, de N.V. J. & K. Smit's Scheepswerven en L. Smit en Zoon's Scheeps- en Werktuigbouw N.V., beide te Kinderdijk, zomede de N.V. De Klop te Sliedrecht hebben besloten, gezamenlijk een fusie aan te gaan.

Bij deze beslissing werden zij door de volgende overwegingen geleid. Tussen de 6 vennoten van I.H.C. Holland heeft, gedurende een periode van ruim 20 jaar, een zeer vruchtdragende samenwerking bestaan op het gebied van de bouw van schepen, baggermaterieel en werktuigen voor de ertswinning. In de laatste jaren werd daarbij evenwel in toenemende mate concurrentie ondervonden op nationaal en internationaal terrein. Om de verworven positie ook in de toekomst te kunnen handhaven en versterken, zullen grote inspanningen worden gevraagd en zullen maatregelen moeten worden genomen om tot een nog doelmatiger produktie te komen. Als belangrijk middel daartoe wordt onder meer de invoering van een verdergaande specialisatie en verhoging van de efficiëncy gezien. Om bovenstaande doeleinden te bereiken, zal een nog nauwere samenwerking noodzakelijk zijn. Het is dáárom, dat de genoemde bedrijven na rijp beraad hebben besloten, een volledige fusie aan te gaan.

Daar Conrad-Stork in verband met haar positie als dochteronderneming van de Verenigde Machinefabrieken Stork-Werkspoor N.V., niet in de gelegenheid was aan de fusie deel te nemen, hebben de besturen van de betrokken ondernemingen overleg gepleegd over de mogelijkheden om de samenwerking op verschillende gebieden te continueren.

De vijf fusioneerende bedrijven en Conrad Stork zijn daarom onder meer overeengekomen gezamenlijk deel te nemen in een op te richten N.V., die zich zal bezig houden met de fabricage en verkoop van klein baggermaterieel van het Beaver type. Op het gebied van ertsverwerkingsinstallaties zal de bestaande samenwerking — zij het op beperkter schaal — worden gecontinueerd, terwijl Conrad Stork tandwielkasten en tandwieloverbrengingen voor I.H.C. produkten zal blijven leveren, teneinde daaraan de gemeenschappelijke opgedane ervaring ten goede te doen komen.

Door de vijf fusioneerende bedrijven zal op korte termijn een overkoepelende maatschappij worden opgericht, die de naam „N.V. Industriële Handelscombinatie Holland” zal dragen.

Deze nieuwe maatschappij zal aan de aandeelhouders van de vijf vennootschappen een aanbod doen om hun aandelen om te ruilen in aandelen van de z.g. houdstermaatschappij.

De aan de fusie deelnemende bedrijven blijven zelfstandig bestaan onder hun eigen directie, zoals dat tot nu toe het geval was.

De rechtspositie van de werknemers der vennootschappen wordt door deze fusie dus niet gewijzigd. De samenwerking tussen de N.V. Werf Gusto, de N.V. Verschure en Conrad-Stork in „Holland Cranes” ondergaat door de fusie geen wijziging.

De directies van de werven zullen alle medewerkers van hun bedrijf op de hoogte blijven houden van de gang van zaken en ook van deze plaats in Het Zeskant hopen wij U daarover te blijven voorlichten.

De Directies.

Eerst de „Mascaret”, dan vakantie

„Voor de vakantie moet dit nog gebeuren en dat en denk vooral ook aan...”. We weten het allemaal: het valt niet mee om met vakantie te gaan. Wanneer je hoort en ziet wat voor die tijd nog moet gebeuren, ga je bijna denken dat het wel een kerstvakantie zal worden.

Bij I.H.C.-vennoot L. Smit & Zoon was het dit jaar wel bijzonder spannend; vóór de bedrijfspakantie, die op 17 juli zou beginnen, moest de grote snijkopzuiger *Mascaret* (CO. 510) klaar en zelfs op weg naar Le Havre zijn. Wanneer dit niet lukte, zou I.H.C. Holland voor elke dag vertraging een fikse schadevergoeding moeten betalen. De klant, S.A. Entreprises Ackermans & Van Haaren in Antwerpen, was zelf namelijk ook door zijn opdrachtgever gebonden aan strenge contractbepalingen.

Van officiële baggerproeven mocht worden afgezien. „Waterdraaien” voor de wal was voldoende, als de zuiger maar op tijd klaar zou zijn. De hierbij afgedrukte foto's werden genomen, toen de medewerkers van L. Smit & Zoon nog ruim een week de tijd hadden. Er werd in ploegen gewerkt. De vakantie leek zeer veraf, de datum van oplevering zeer nabij. Het leek bijna onmogelijk nog zó veel te doen in zó weinig tijd. Maar U raadt de afloop: het lukte ook ditmaal weer en we konden „schoon” de vakantie ingaan.

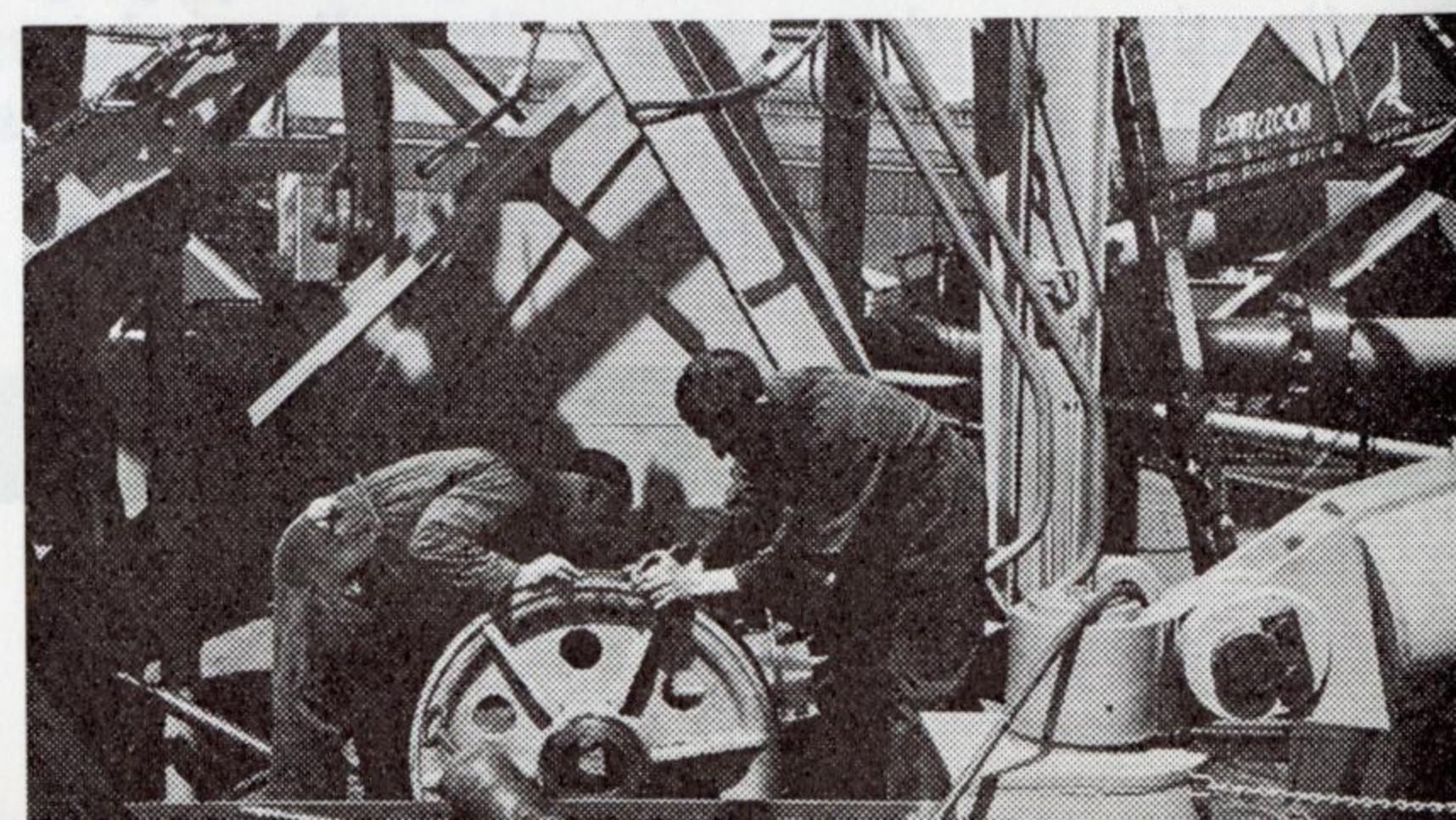
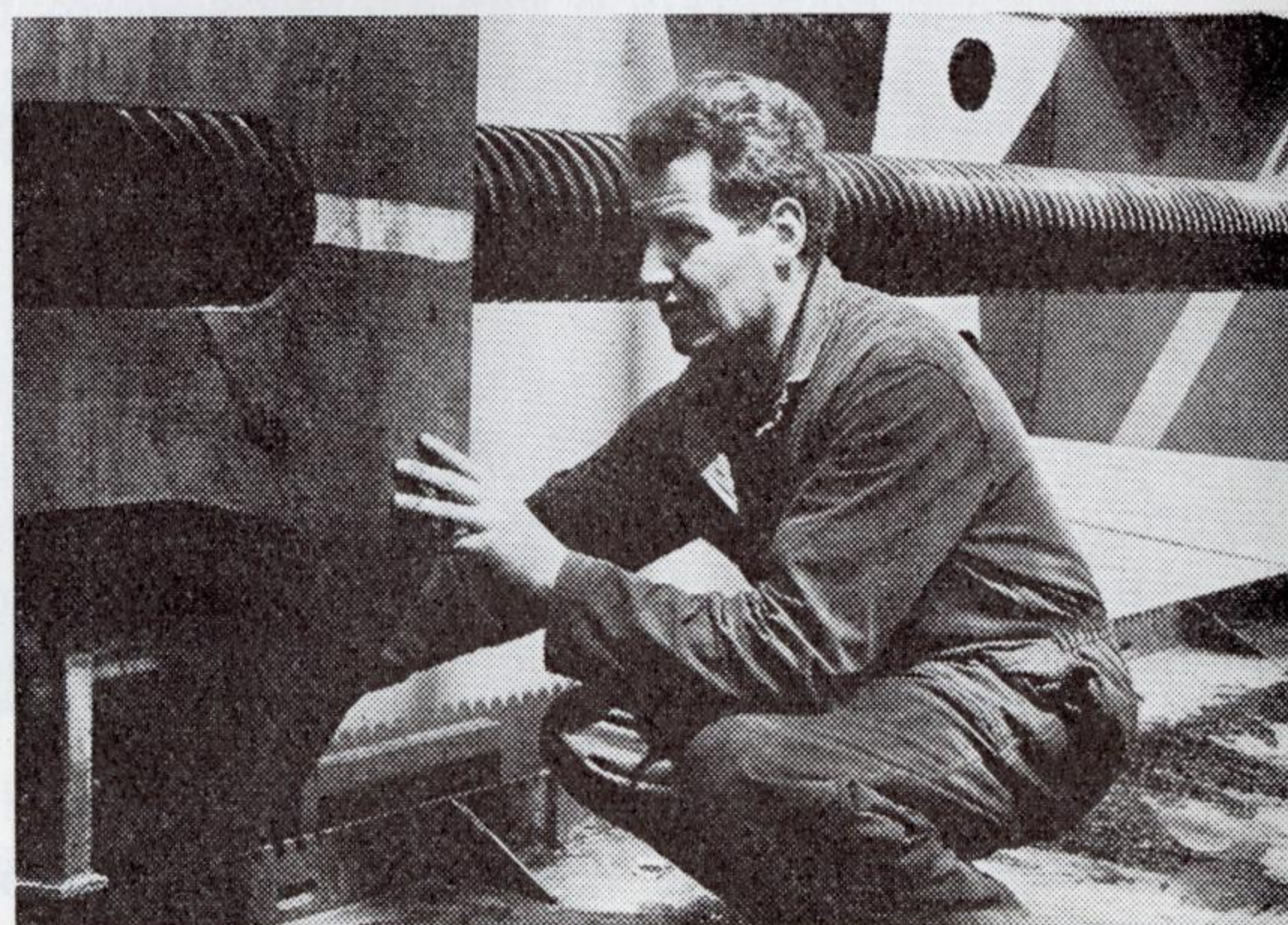
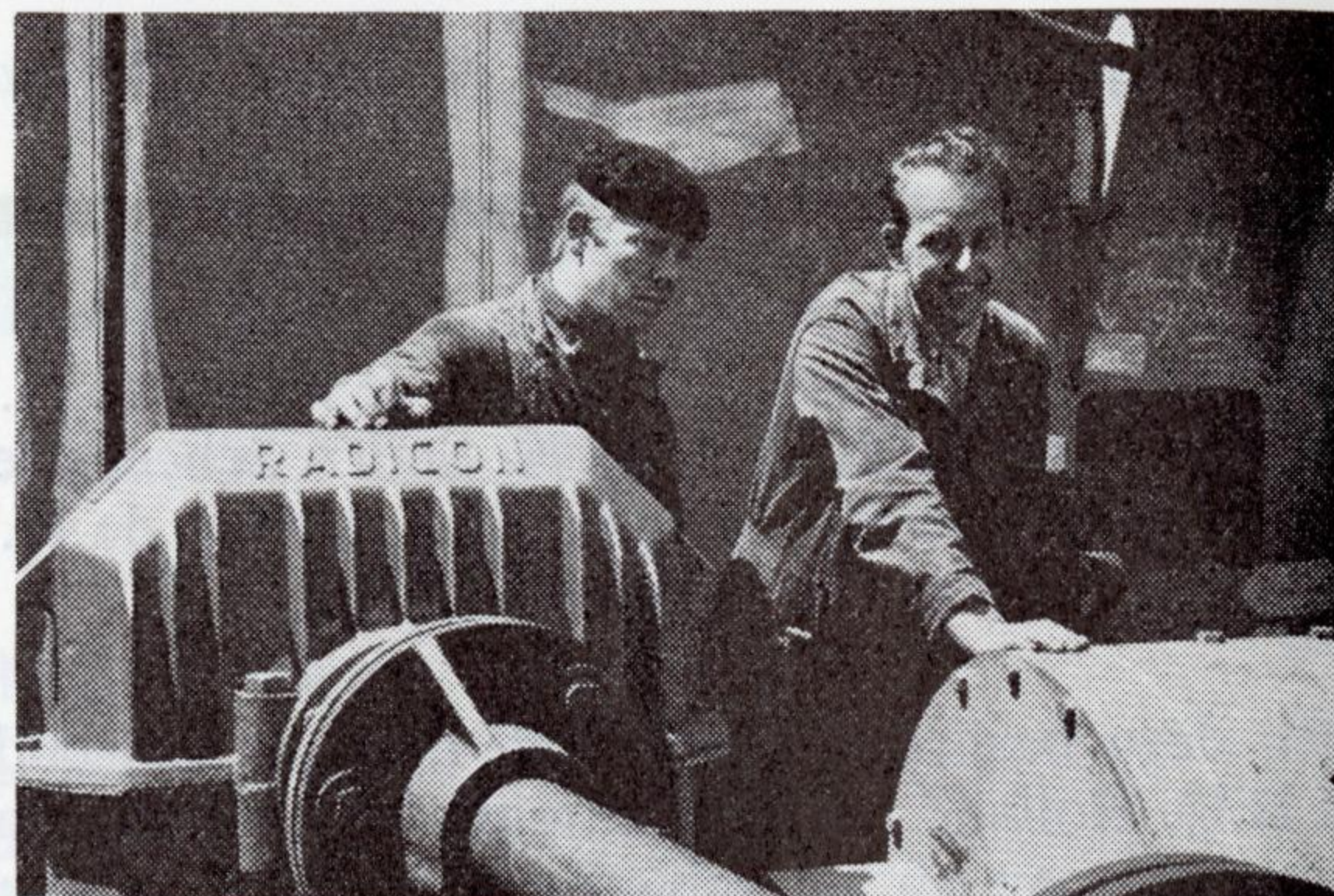
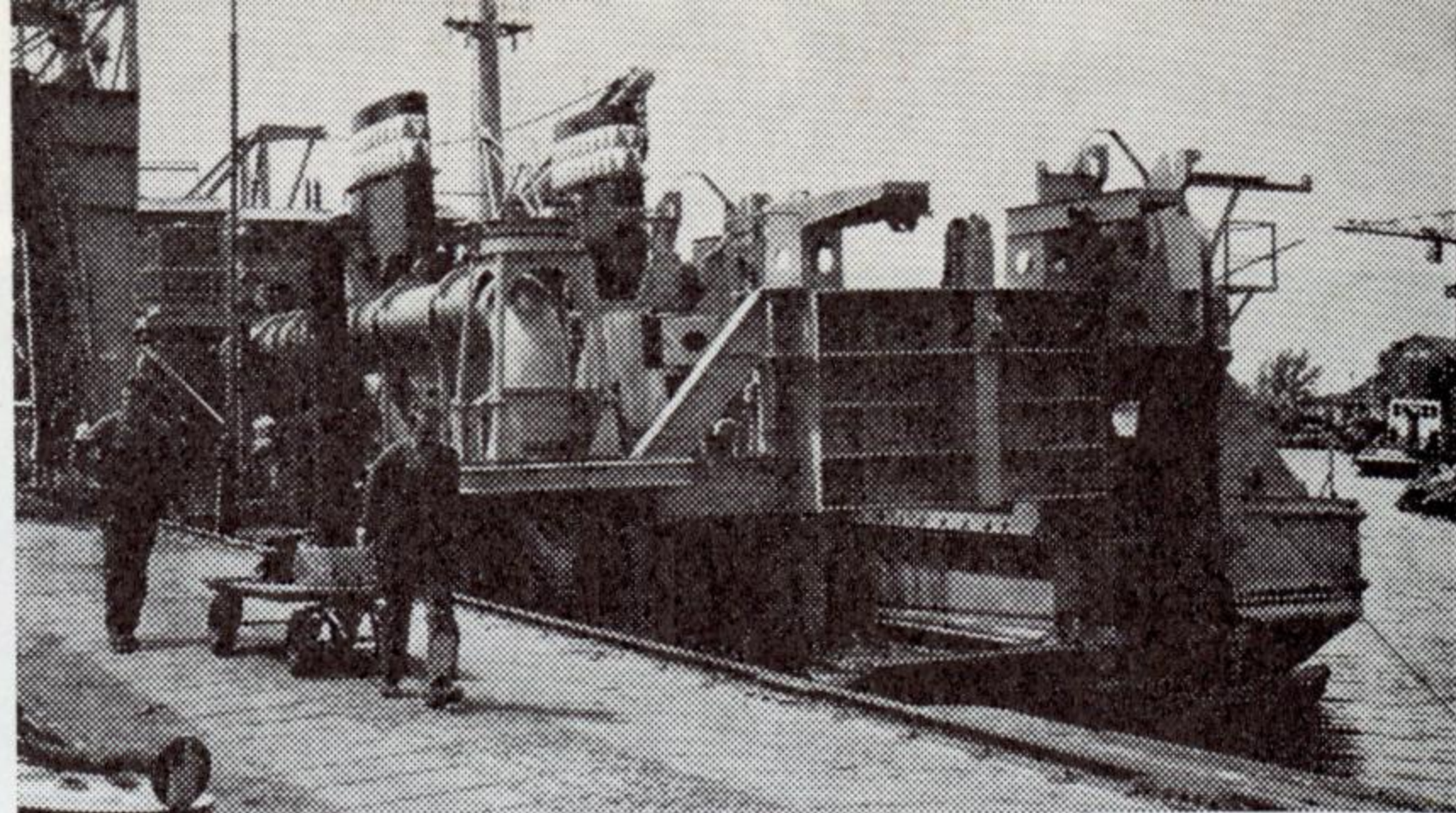
We hopen, dat iedereen die hieraan heeft meegewerkt, een prachtvakantie heeft gehad. Het was verdiend.

De *Mascaret* (CO. 510) is in grote lijnen gelijk aan de *Reina Fabiola* (CO. 430), die I.H.C. Holland in 1962 bouwde voor dezelfde opdrachtgever. De *Mascaret* heeft echter een totaal geïnstalleerd vermogen van ruim 8000 pk, dat is 1000 pk meer dan de *Reina Fabiola*.

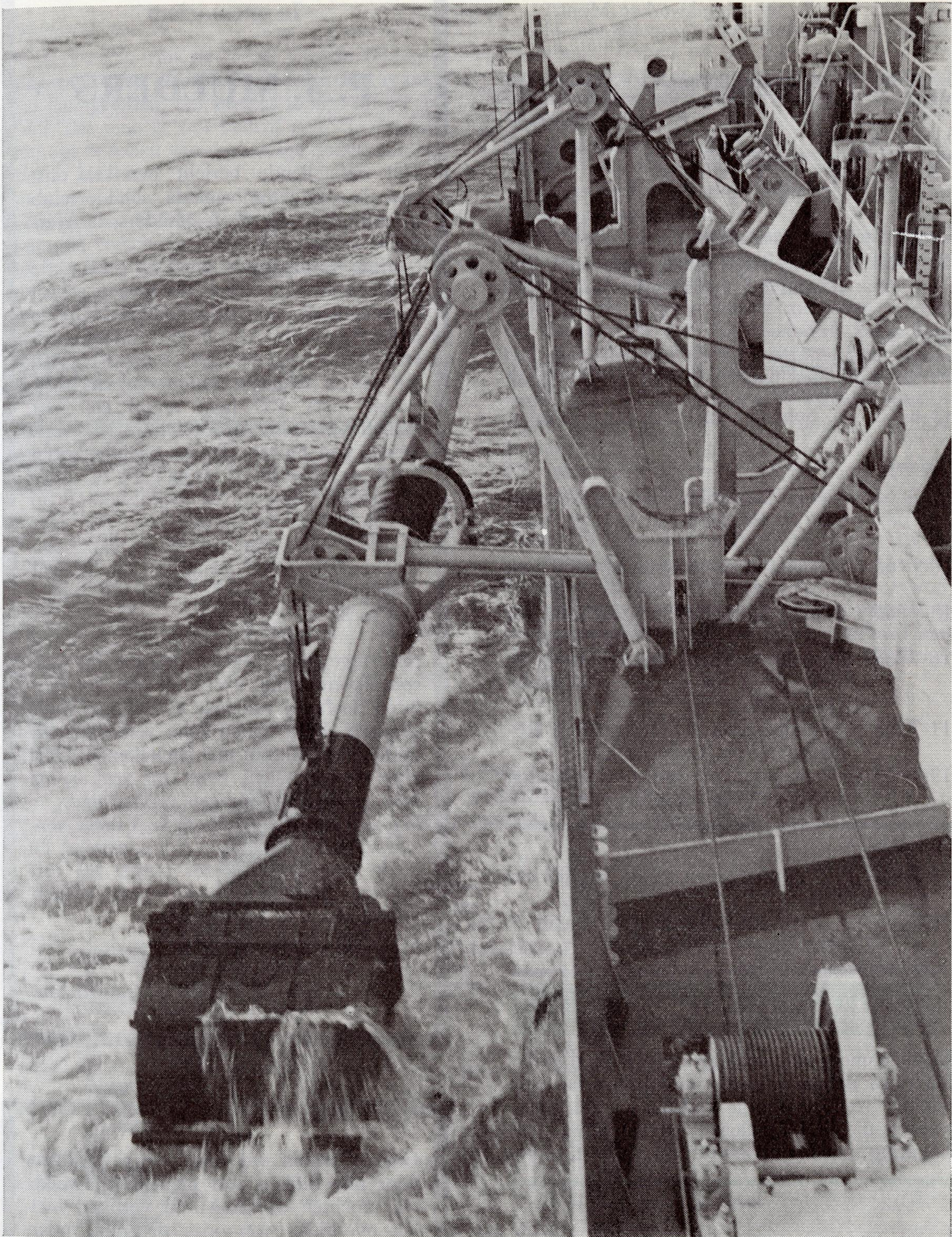
De hoofdafmetingen zijn:

Lengte o.a.	82	m
Breedte	14	m
Holte	4,40	m
Maximale baggerdiepte	19,75	m
Diameter zuigbuis	850	mm
Diameter persbuis	750	mm

L. Smit & Zoon heeft de bouw van de *Mascaret* overgenomen van mede I.H.C.-vennoot Werf Gusto, nadat de zuiger in Slikkerveer te water was gelaten.

K WERFBEELD

Klaar voor de zuigproef

UIT ONS MIDDEN

In dienst getreden:

- 8-6-'65 K. Tanis - bankwerker Mont.
14-6-'65 J. Guillen Moreno - bankwerker MB.
25-6-'65 J. Aguado Hernandez - bankwerker MB.

Overgeplaatst als beambte:

- 21-6-'65 H. Hirsch - 1/10 tekenaar.

Terug uit de militaire dienst:

- 14-6-'65 G. Meeder - scheepsbeschieter SB.
21-6-'65 H. van Rij - scheepsbeschieter SB.

Gehuwd:

- 25-6-'65 Pergrina Martin met J. Brioso y Munioz.
5-8-'65 C. Schouten met N. Duivenvoorde.

Geboren:

- 7-7-'65 Ronald Hendrikus Laurentius, zoon van B. Berkhout en B. Berkhout-Kerst.
10-7-'65 Bastiaan Ingen Leendert, zoon van L. Visser en M. Visser-Bezemer.
13-7-'65 Alianne Cornelia, dochter van J. de Bruyn en A. de Bruyn-Schouten.
16-7-'65 Cornelis Gijsbert, zoon van G. J. v. d. Sloot en A. H. v. d. Sloot-Habermehl.
11-7-'65 Antonio, zoon van J. Escalera Rodriguez en A. Carion Diaz.
19-7-'65 Helena, dochter van J. van Holten en W. van Holten-Brinkman.

Overleden:

- 2-7-'65 P. W. den Ouden, in de leeftijd van 86 jaar.
14-7-'65 P. J. Mulders, in de leeftijd van 56 jaar.

DANKBETUIGINGEN

Mede namens mijn echtgenote wil ik directie, mevrouw Bebelaar, bazen en collega's hartelijk danken voor de mooie cadeaus en de goede wensen die ik ter gelegenheid van mijn pensionering mocht ontvangen. K. M. v. Kampen

Langs deze weg willen wij de directie van de Werf Gusto en mevrouw Bebelaar, hartelijk danken voor de mooie en gezellige boottocht. De gepensioneerden van Slikkerveer, L. de Werker.

In memoriam

P. J. MULDER'S

Het ontstellende bericht bereikte ons, dat de oprichter van de schildersclub „Beati”, de heer P. J. Mulders, is overleden.

Van de oprichting af heeft hij de functie van voorzitter bekleed, we mogen gerust zeggen: leider van de vereniging. Op de clubdagen was hij altijd aanwezig en stond iedereen met raad en daad bij. Hij gaf les in tekenen, schilderen en boetseren, niets was hem teveel en voor „Beati” heeft hij heel veel werk verzet. Steeds had hij iets nieuws en bijna geen week ging voorbij of hij had een of ander experiment, hetgeen de belangstelling op de club zeer levendig hield. De heer Mulders nam dan ook bij „Beati” een zeer aparte, eigen plaats in en het zal moeilijk zijn te denken, dat die plaats niet meer bezet zal zijn.

Ook heeft de heer Mulders jarenlang deel uitgemaakt van het bestuur der personeelsvereniging. Vooral in vroeger jaren heeft hij van vele activiteiten blijk gegeven. Vele malen bijv. verzorgde hij de kindermiddagen met sneltekenen. Ook voor de veiligheid heeft hij veel, soms zeer geestige, tekeningen vervaardigd. Wij zijn de heer Mulders veel dank verschuldigd voor hetgeen hij is geweest en heeft gedaan en zonder twijfel zal een prettige herinnering aan hem blijven voortleven.

Moge hij rusten in vrede.

K. G. Vrouwdeunt.

Gaarne willen wij onze dank betuigen voor alle blijken van medeleven, welke wij mochten ontvangen in verband met het overlijden van onze man en vader van de zijde van de Werf Gusto.

Fam. Mulders.

De ondernemingsraad

Verkiezing nadert

De verkiezing van de leden van de ondernemingsraad staat weer voor de deur. Het is ruim drie jaar geleden, om precies te zijn op 18 juli 1962, dat men in ons bedrijf naar de stembus ging om de leden van de huidige ondernemingsraad te kiezen.

Ditmaal is onder andere in overleg met de vakverenigingen de datum van de verkiezing enige maanden verschoven, naar dinsdag 12 oktober. De installatie van de nieuwe raad zal op 2 november plaatsvinden.

Het ligt in de bedoeling ook de toekomstige verkiezingen in de maand oktober te houden; hiermede worden de diverse vakantie-problemen zo goed mogelijk omzeild.

Hoe het zal gaan

Zes weken voor de dag der verkiezing zullen de kiezerslijsten worden gepubliceerd. Op deze lijsten zullen als stemgerechtigden slechts voorkomen die werknemers, die 21 jaar of ouder zijn en minstens een vol jaar in dienst van de Gusto zijn. Om verkiesbaar te kunnen zijn moet een werknemer 23 jaar of ouder zijn en minstens 3 jaar in dienst van de Gusto zijn.

De kiezerslijsten worden per afdeling opge-

maakt. De montageploeg en de afdeling apparatenbouw komen bij de afdeling scheeps- en constructiebouw, de onderhoudbankwerkers bij machinebouw en de elektriciens bij de groep aluminiumbouw.

De beampten van Schiedam en Slikkerveer worden gecombineerd, terwijl voor de staf-beampten een combinatie geldt van Schiedam, Slikkerveer en Geleen.

Drie weken voor de dag der verkiezingen worden de lijsten gepubliceerd van de door de organisaties aangewezen kandidaten.

Voor iedere afdeling waarin meer dan $\frac{1}{3}$ van de werknemers niet georganiseerd is kunnen ook de niet-georganiseerde werknemers kandidaten stellen en wel binnen een week na de publikatie van de kandidaten van de vakverenigingen. Ook deze lijsten worden bekendgemaakt.

De organisatie van de verkiezing is opgedragen aan een verkiezingscommissie, tevens hoofdstembureau, bestaande uit de heren van der Meer, Van der Wal en P. Slabbekoorn. Zij zal verschillende stembureaus vormen en vaststellen op welke uren en plaatsen zal kunnen worden gestemd. Zij zal ook de uitslag vaststellen en bekendmaken, al deze zaken uiteraard aan de hand van het Reglement op de Ondernemingsraad.

Hoe het was

Bij de verkiezing van 1962 werd de ondernemingsraad als volgt samengesteld:

Voorzitter:	Mr. H. Smulders	} vormende de kleine commissie
Secretaris:	P. J. Slabbekoorn	
Gewoon lid:	J. H. van der Wal	
Leden-Voorzitters van vaste commissies:	J. C. Kuijpers	(fabriek Schiedam)
	G. H. Hermse	(beampten Schiedam en Slikkerveer)
	B. Pil	(fabriek Slikkerveer)
	J. G. Scheffers	(fabriek Geleen)
	A. Nijs	(beampten Geleen)
Overige gewone leden:	N. G. Alberts	
	L. Heijkants	
	A. Jansson	
	C. Knook	
	D. van der Munnik	
	G. van der Schee	
	W. van der Water	
	G. P. A. van Wieringen	

Samenstelling vaste commissies:

Fabriek Schiedam:	J. C. Kuijpers	voorzitter
	A. Jansson	machinebouw binnen
	G. van der Schee	machinebouw buiten
	N. G. Alberts	aluminiumbouw
	C. Knook	scheepsbouw buiten
	L. Heijkants	scheepsbouw buiten

	W. v. d. Water	branders en lassers buiten
	J. Waterreus	houtbewerkers en schilders
	C. Prins	scheepsbouw binnen
	J. Pelgrim	branders en lassers binnen
	W. Kalkhoven	apparaten- en mijnbouw
	F. de Bruin	algemene dienst en montage
	A. W. P. Landman	koperslagerij
Beambten Schiedam en Slikkerveer:	G. H. Hermse	voorzitter
	C. Bakker Jr.	beambt. bedrijf Slikkerveer
	C. L. Barzilay	toezichthoudende beambt. scheepsbouw
	J. v. d. Drift	technische beambten
	D. v. d. Munnik	toezichthoudende beambt. machinebouw
	J. J. de Ruiters	administratieve beambten
Fabriek Slikkerveer:	B. Pil	voorzitter
	A. van Pelt	
	W. van der Bok	
Fabriek Geleen:	J. Scheffers	voorzitter
	L. Jeurissen	
	Th. Schoones	
	J. Thijhuis	
Beambten Geleen:	A. Nijs	voorzitter
	P. Lamens	
	C. C. L. Middendorp	

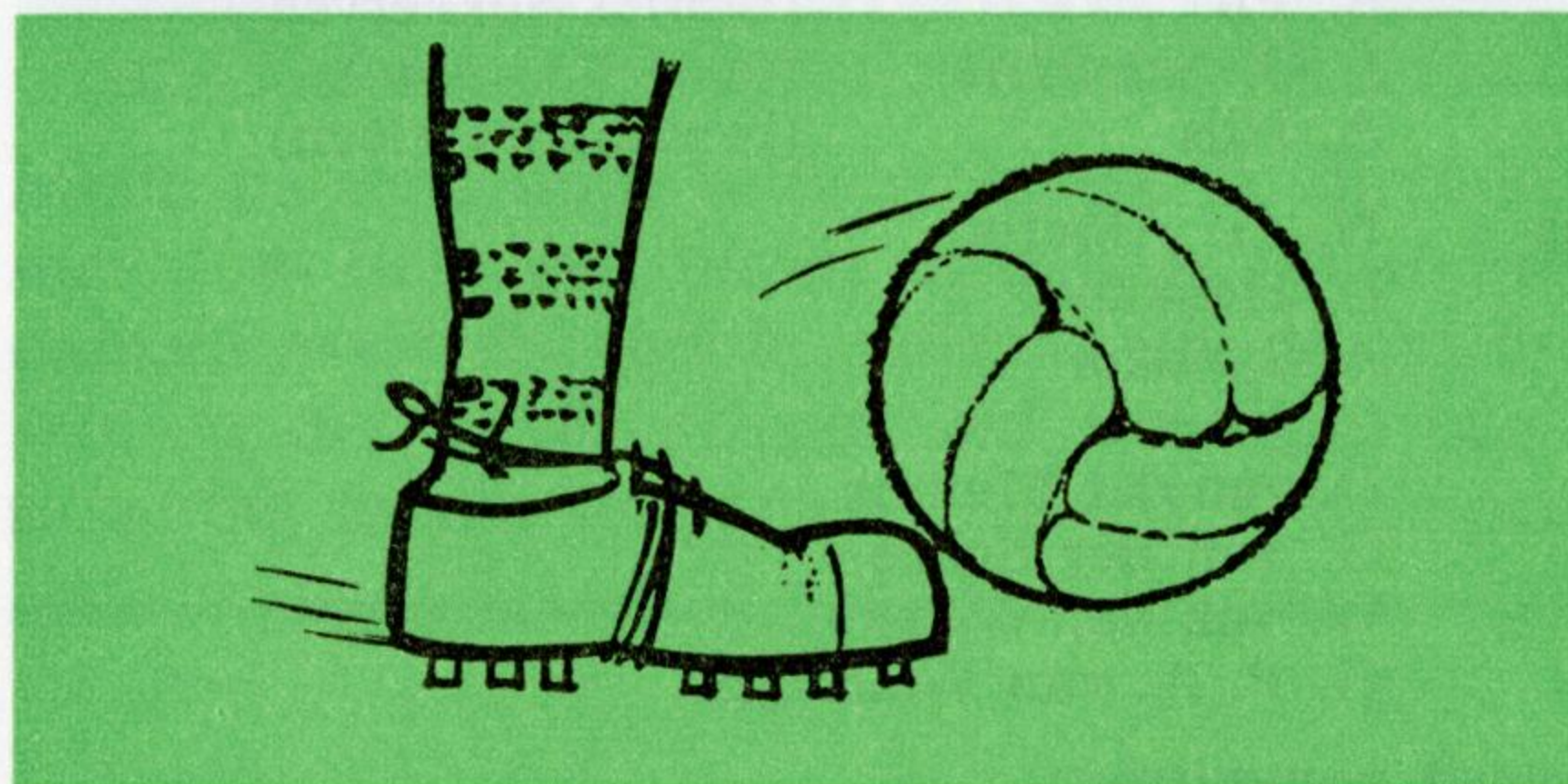
Gusto-jeugd-zomerkamp

In de week van 14 tot 19 juni j.l. is voor de leerjongens tot 18 jaar van GUSTO Schiedam en Geleen onder leiding van mevrouw Bebe-laar en de heer Maessen een kamp georgani-seerd in de omgeving van het Brabantse plaats-je Moergestel.

In deze prachtige omgeving konden de onder-en boven-Moerdijkers het opperbest met elkaar vinden, temeer daar het zomerweer een be-hoorlijk steentje bijdroeg. Ook de maaltijden waren af, een extra complimentje voor de heer en mevrouw Mes is wel op zijn plaats.

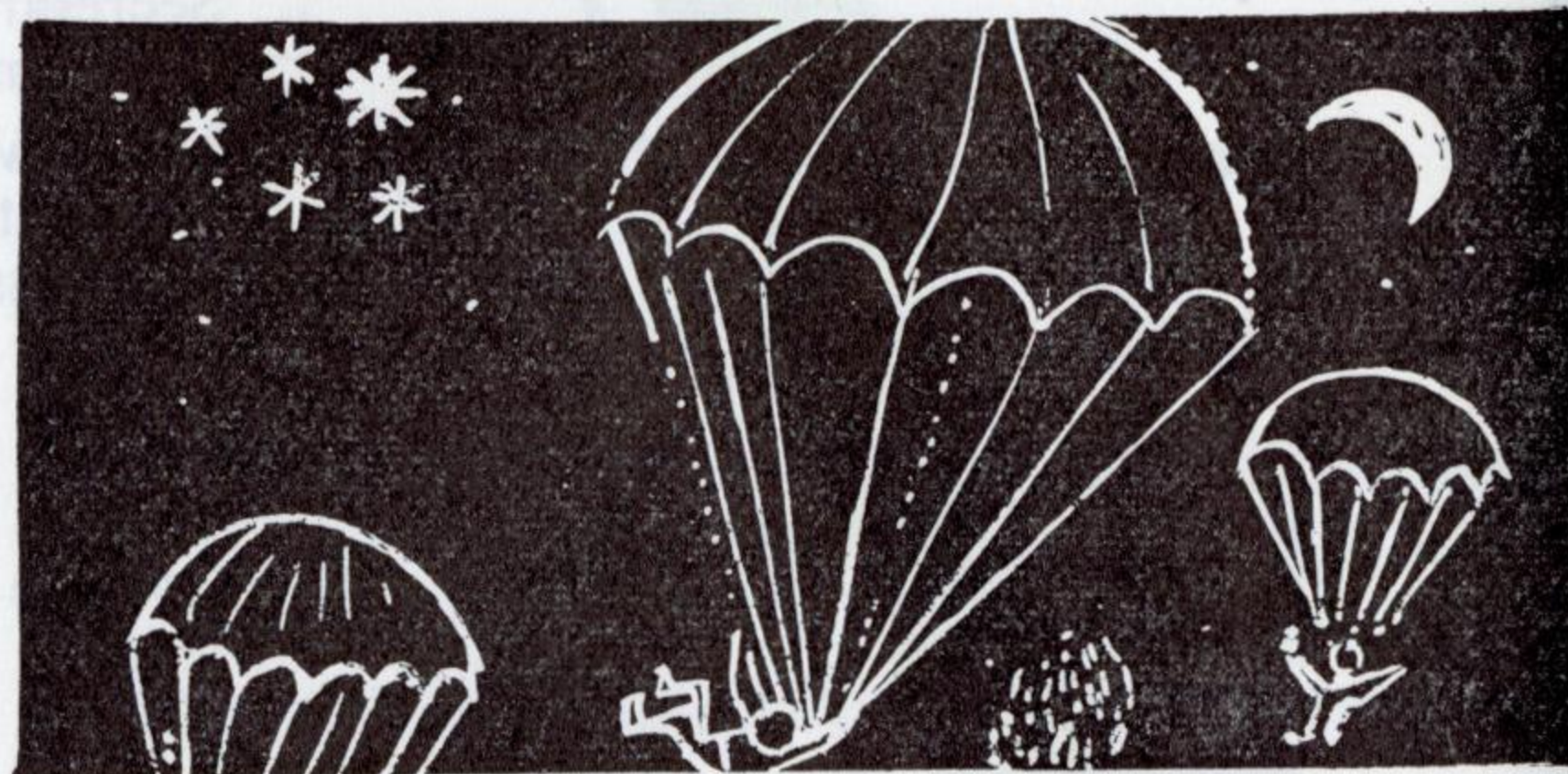
Onder leiding van de heer Verpoorten als kampleider zijn er mooie wandelingen gemaakt, afgewisseld met spelletjes en spoorzoeken; in het natuurbad konden bovendien de zwemlief-hebbers hun hart ophalen.

's Woensdags hebben 2 Gusto-elftallen een voetbalwedstrijd gespeeld tegen de vertegen-woordigende elftallen van de R.K. U.L.O.-school. Beide wedstrijden werden na spannen-de strijd verloren. Bijzonder aardig was het,

dat de heer Wouters uit Geleen juist die dag ons kamp bezocht. Hij deelde na afloop de prijzen uit aan de overwinnaars.

Donderdagavond vond de nachtdropping plaats. In een gesloten wagen werden de deelnemers ca. 10 km buiten het kamp gebracht en in een stikdonker bos gedropt. Twee ploegen vonden de weg regelrecht terug naar het kamp, terwijl andere ploegen 10 à 15 km extra moesten lopen omdat zij de juiste weg niet meer konden vinden.

Dit kamp kenmerkte zich door een zeer goede sfeer, die ook tot uiting kwam bij de afscheids-avond waar iedereen zich uitstekend amuseerde.

Al met al een groot succes voor de jeugdleiders en vooral voor de jongens, die hierbij graag hun dank willen betuigen aan de directie, die het mogelijk maakte hen dit onvergetelijke kamp te laten meemaken.

Onze jaarlijkse boottocht

Op 14 juli 1965 is het de achtste maal geweest dat ongeveer 450 van onze oud-werknemers van Schiedam en Slikkerveer een dagtocht met de „Erasmus” hebben gemaakt. De reis ging ditmaal via de Nieuwe Maas, Koningshaven, de Noord, Oude Maas richting Europoort en natuurlijk weer terug.

Voordat om 10.00 uur de „Erasmus” zou vertrekken, heette de heer F. Smulders alle zee-lieden-voor-één-dag hartelijk welkom aan boord, waarbij hij tevens nog even de jarenlange goede samenwerking en verstandhouding tussen de oud-werknemers en de Gusto memoreerde. Hij was verheugd ook dit jaar weer namens de directie deze boottocht te kunnen aanbieden en wenste allen een prettige dag, goede vaart en behouden thuiskomst.

Wel, het werd inderdaad een fijne dag, terwijl het weer boven verwachting meewerkte.

Mevrouw Smulders, als altijd geïnteresseerd in het wel en wee van de oud-werknemers, onderhield zich geruime tijd met de bejaarden, vragend, luisterend en pratend over de goede oude tijd.

Vanaf de brug werd steeds melding gemaakt waar men zich bevond en wat de speciale aandacht vroeg.

's Middags werd de polonaise ingezet, waaraan meer bejaarden deelnamen dan zij zelf aanvankelijk van plan waren geweest.

Aan het einde van de reis was het unaniem: mooi weer... goede verzorging... prima stemming... 'n fantastische dag! Volgens velen was het bovendien te vroeg afgelopen.

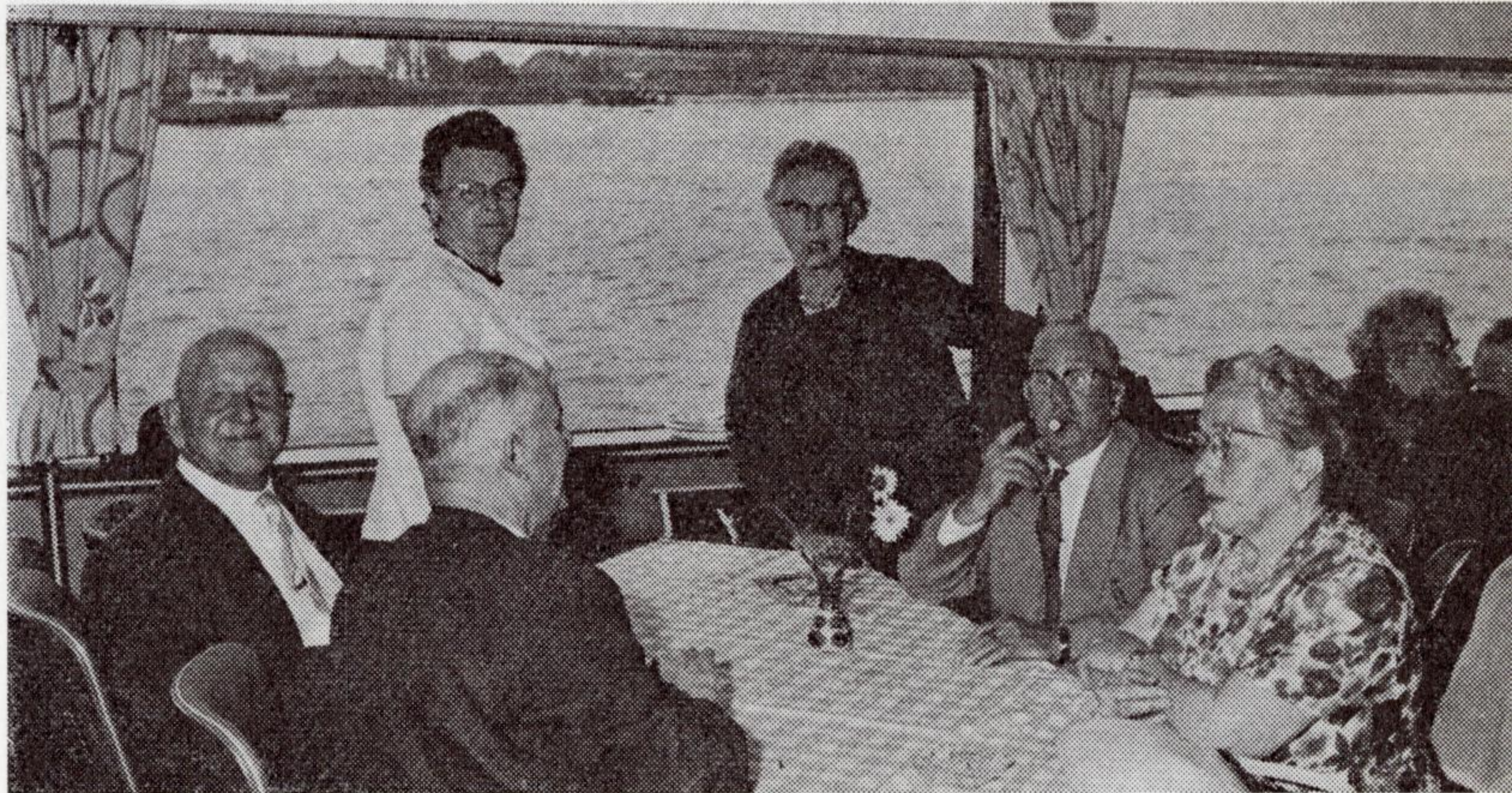
Na een korte toespraak van mevrouw Smulders en een daarop aansluitend dankwoord van de

jongste oud-werknemer — zoals de heer Wink zichzelf noemde — werd afscheid genomen met een: Tot ziens.

Bij aankomst aan het Schiedamse Hoofd speelde de Gusto-muziekvereniging vrolijke muziek, wat door de feestgangers op hoge prijs werd gesteld.

Wij wensen alle deelnemers toe dat zij elkaar volgend jaar ook weer gezond en wel op een volgende boottocht zullen mogen terugzien.

Gedicht van de heer Thomas Kraayveld, geboren 24-11-1885, beroep klinker, en deelnemer aan de boottocht op 14 juli 1965.

Oude makkers wat is 't fijn,
weer eens bij elkaar te zijn.
Zo'n boottocht wil er echt wel in
'n ieder had 't naar z'n zin;
d'Zon deed dan ook z'n best
Ze hield de regen in z'n nest.
Consumpties genoeg, je leed geen dorst.
er werd gezongen, uit volle borst.
Hier 'n gesprek, daar 'n lach,
't was alles vreugde wat je zag.
Wij danken U Gusto Directie
voor deze onvergetelijke dag.

WONINGRUIL

Aangeboden: 4-kamerwoning, 6 jaar oud met doucheceel en fietsenbox aan de Troelstralaan te Schiedam. Huur f 70,45 p.m.
Gevraagd: Een dergelijke woning in Den Haag of omgeving. Huur tot f 150,— p.m.
Inlichtingen Afd. Personeels zaken.

Ook mevrouw Beelaar en haar helperschaar
wij danken u, gij allen bij elkaar.
Bij 't einde van de reis
sprak mevrouw Smulders ons nog toe,
't waren woorden uit HAAR HART
hetgeen ons zo'n genoeg doen.
Zij heeft hiermede weer blijk gegeven
van 't oprechte medeleven.
Nu vaarwel dan reisgenoten,
wij gaan weer uit elkaar,
in de hoop, tot 't volgend jaar.
Met hartelijke groeten,
Th. Kraaijveld.

Jubilea Jubilea Jubilea Jubilea Jubilea

Een jubileum is altijd een gedenkwaardige dag en dit gold op woensdag 21 juli 1965 in het bijzonder voor de heren A. van der Heuvel, H. Ouwens, J. Santman en H. Schilt, die vergezeld van hun echtgenotes die dag ontvangen werden door de directie om gehuldigd te worden.

Vergeleken met 25 jaar geleden is er veel veranderd. Nu kortelings een fusie is aangegaan

met 4 van de 5 maatschappijen binnen I.H.C.-verband is het zelfs zo, dat wij de grootste leverancier van baggermateriaal ter wereld zijn geworden.

Wat niet veranderd is — gelukkig — is o.a. een van de pijlers waarop ons bedrijf rust: het vertrouwen in Gusto en het plichtsbef van onze werknemers in het algemeen en van U in het bijzonder.

De heer F. Smulders sprak dit met enige trots uit; de jubilaressen tot wie hij deze woorden richtte, moeten zich op dat moment heel plezierig gevoeld hebben. Zij hebben het wel en wee van onze firma een kwart eeuw lang meegemaakt en zijn als het ware meegegroeid met het bedrijf. Zij voelden precies de dank aan welke de heer Smulders hierin tot uitdrukking bracht.

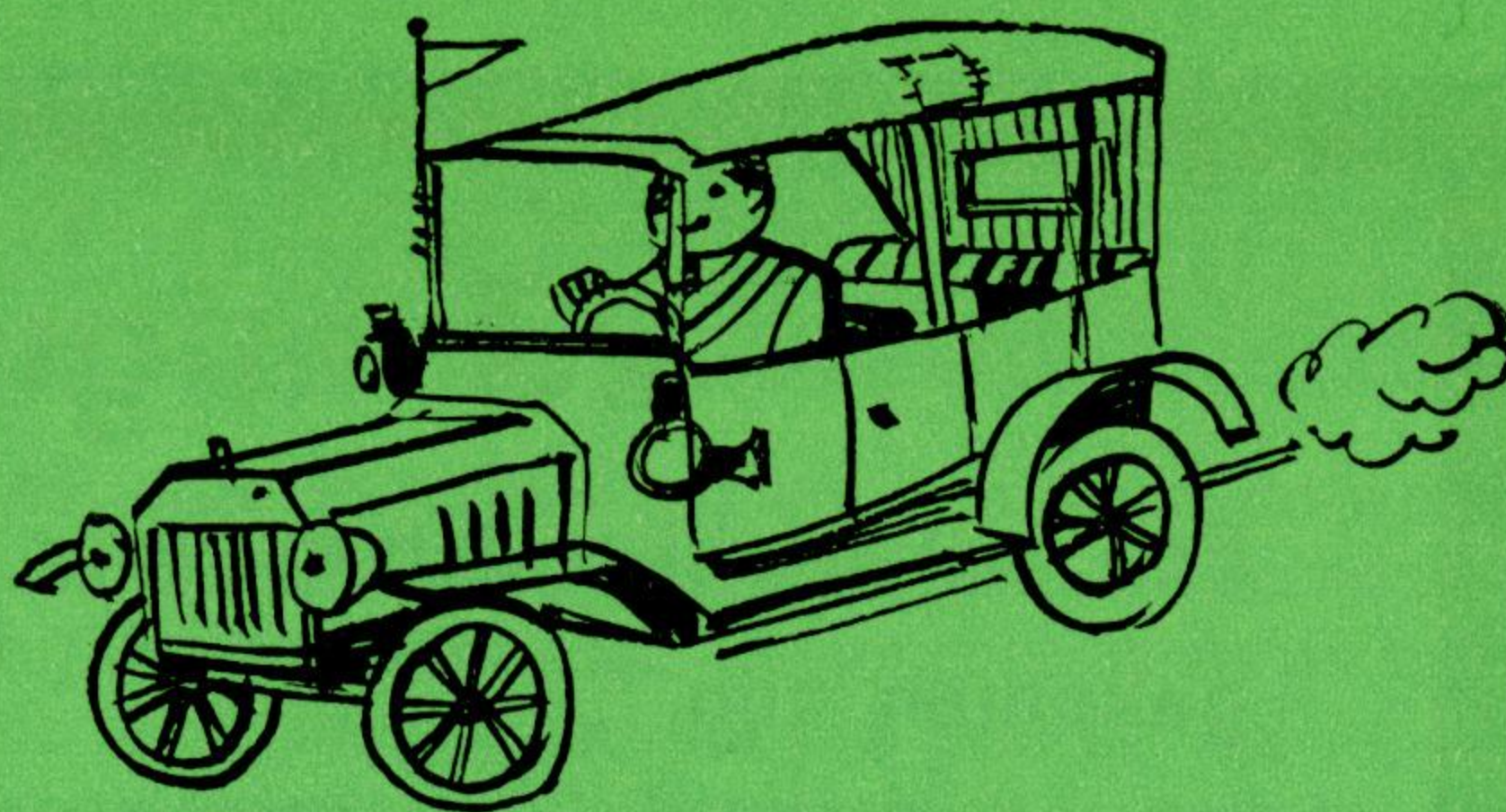
Uiteraard bleef het van de zijde van de directie niet alleen bij dankwoorden en werden enige geschenken overhandigd; de echtgenotes werden evenmin vergeten.

Na de koffie werd de modellenzaal bekeken, waar tijdelijk een bereidwillig door de I.H.C. uitgeleend model van het kraaneiland „Lepeelaar” te pronk stond.

De redactie van het „Zeskant” wil zich gaarne aansluiten bij het ongetwijfeld zeer grote aantal gelukwensen, die de kwarteeuwers reeds mochten ontvangen: Van harte proficiat!

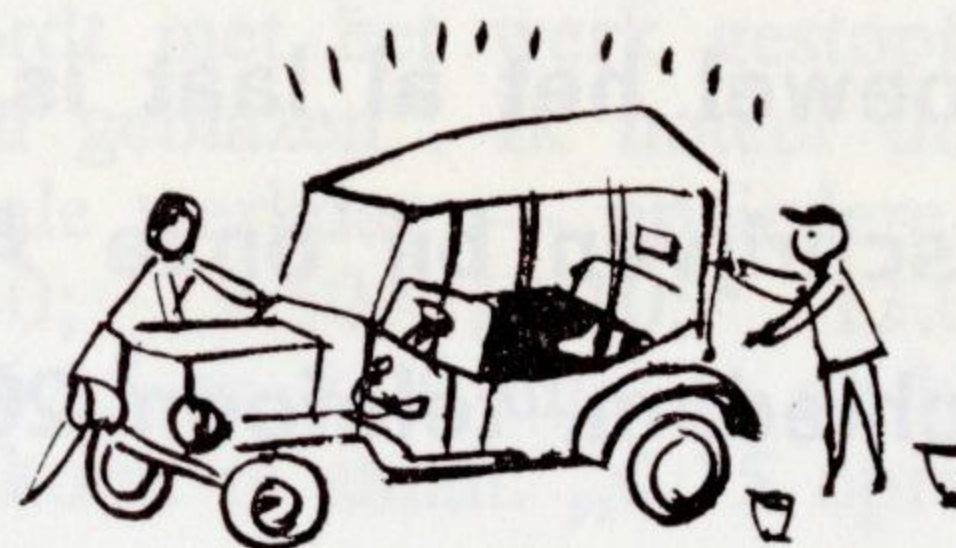
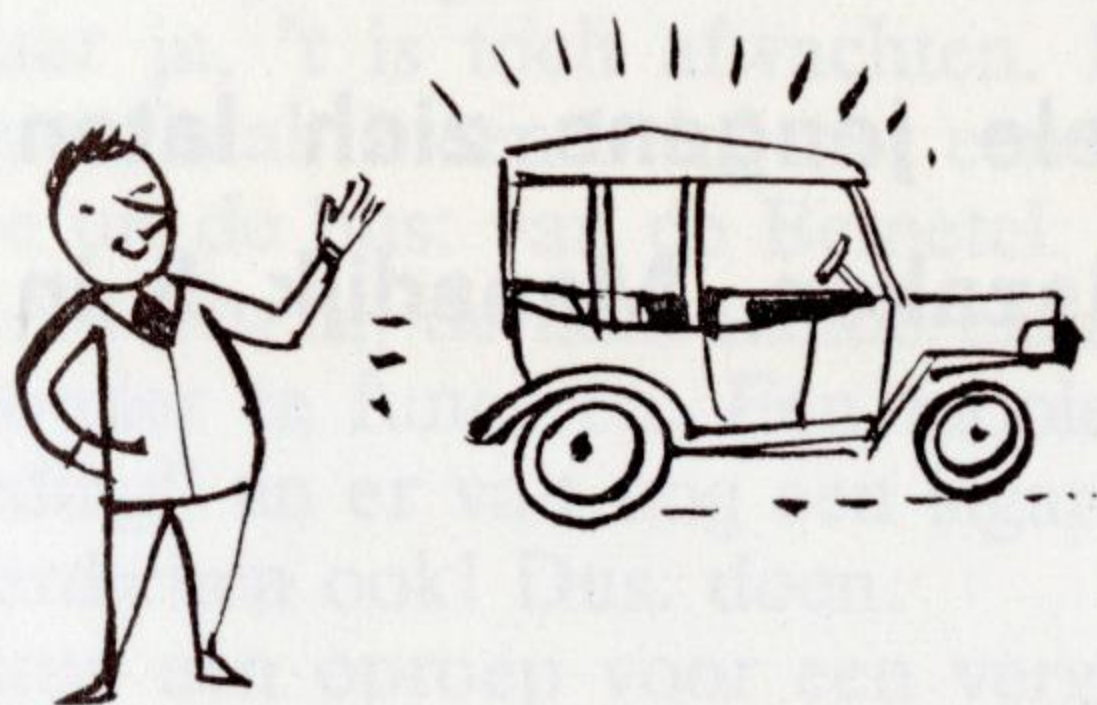

TAUTOOTJE

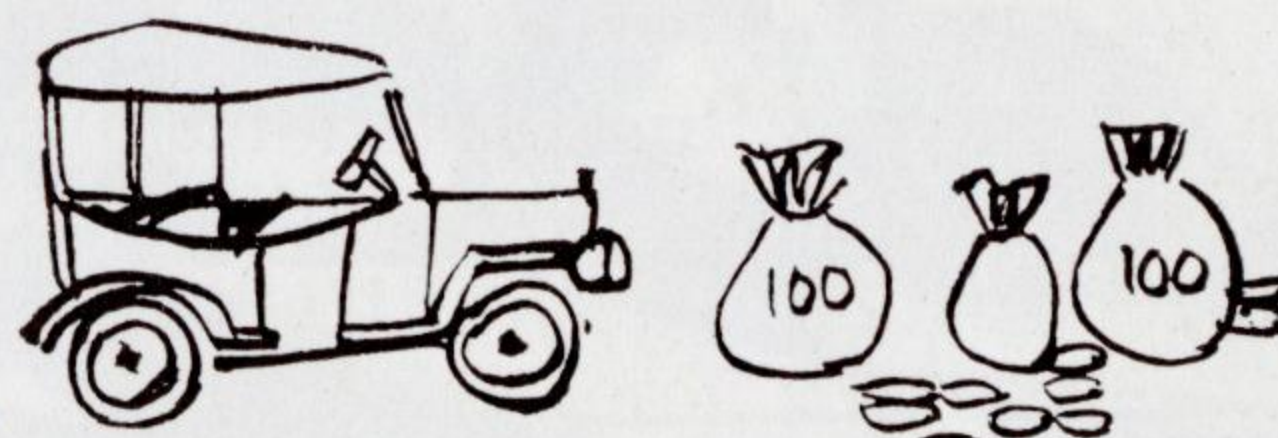
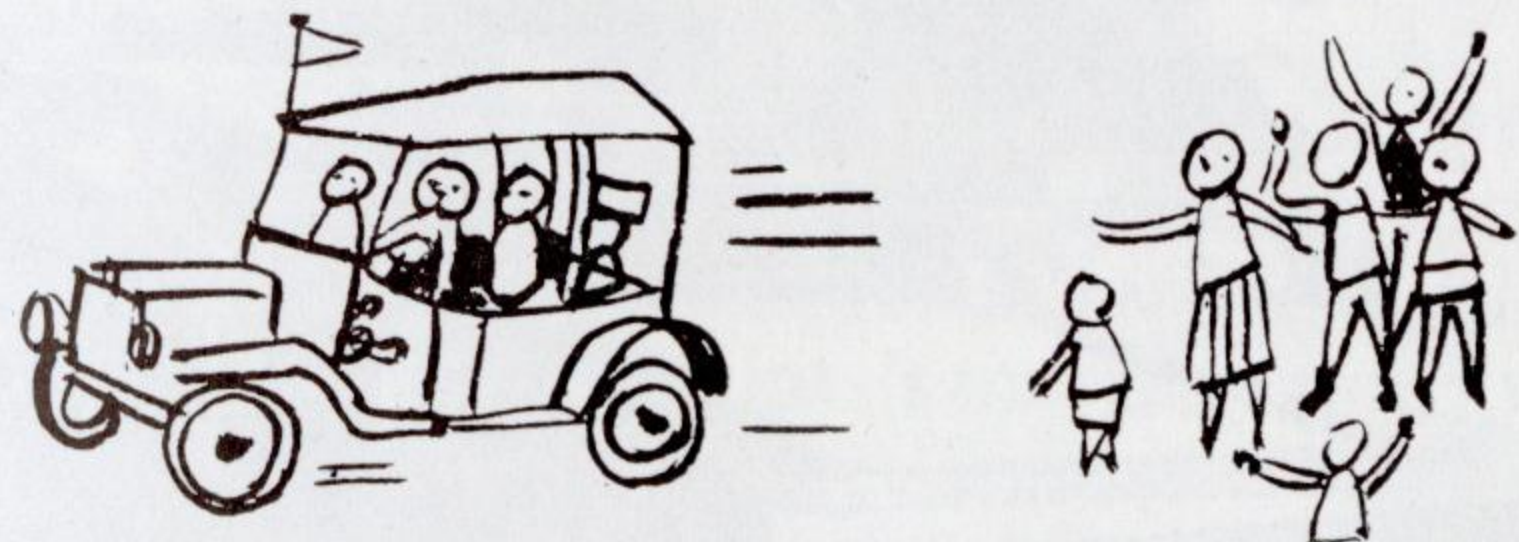
Jansen kocht dit jaar een auto
voor een prijsje uit de toto.
Binnen- en ook buitenkant
zaten best nog in 't verband,
het ding stond prima op zijn banden.
Jansen wreef zich in zijn handen.
Alleen mechanisch en elektrisch
stond Jansen wel een tikje sceptisch;
maar ach, voor drie en halve meier
ben je geen Mercedesrijder.

Nadat men was teruggekomen
werd d'auto onder handen genomen.
Met veel gewrijf en veel gepoets
had Jansen dra een „Gouden Koets”.
De Jansens stonden trots als pauwen
steeds weer hun auto te beschouwen.
Hun huisgeluk stond nu op straat,
doch thuis was het weer andre praat.
Want 's avonds sprak hij tot zijn vrouw
dat hij haar nog iets zeggen wou.

Hij dacht: Als handig knutselaar
fix ik dat wel voor elkaar.
Toen hij de wagen wilde starten
speelde die hem geheel geen parten.
Tevreden reed hij naar zijn woning
en nam een air aan van een koning.
Zijn vrouwtje en hun beider spruiten
renden één, twee, drie naar buiten.
Juichend werd hij daar begroet
door zijn gezin, vol overmoed.

Nu zij dus deze slee bezaten
moesten zij met elkaar bepraten
de zware financiële zijden
van het zaligmakend autorijden.
De toto-centen waren op
wat dat betreft was het een strop.
Er moest nog heel wat geld bijkomen
voordat men onbezorgd kon dromen.
Verzekering sloeg, en ook M.B.
een grote hap uit de port'monnaie.

Ook de buurt moest even zien
naar Jansens nieuwe status-dream.
Men vroeg naar bouwjaar, merk en prijzen
Jansen voelde zijn status rijzen.
Toen iedereen was ingestapt,
de portieren knallend dichtgeklapt,
schakelde Jansen in zijn één
en reed met vrouw en kinderen heen.
De proefrit ging tot aller vreugde
gesmeerd, tautootje deugde.

Zijn vrouw nam toen een kloek besluit
en zei: Dat zoek ik zelf wel uit.
Ik neem wel werk voor halve dagen
dan kan ik mee de lasten dragen.
De burenen zullen weldra merken
dat wij behoren tot de sterken.
Geloof mij maar, dat het wel gaat dus.
Geen cent in huis, maar wèl een status!
Hoe of de Jansens verder leven,
wordt U een volgend keer beschreven.

Harley Trapson.

23 augustus 1965

Een belangrijke datum voor jongens die dit jaar van school gekomen zijn.

Dan begint namelijk de nieuwe cursus van onze bedrijfsschool waar je opgeleid kan worden tot

een goed vakman met een goed loon

De Gusto-Bedrijfsschool

verzorgt de Bemetel-opleiding voor:

bankwerker, draaier, fraiser, koperslager, scheepsbouwer, electriciën, scheepsbeschieter, modelmaker, plaatwerker.

Hoewel het al laat is, kunnen nog enkele jongens zich laten inschrijven bij onze Afdeling Personeelszaken, Maasdijk 5 in Schiedam, telefoon 269030, toestel 37.

Belevenissen van een gepensioneerde

Precies op het week-end ging ik met pensioen. Vrij man; niet meer gebonden aan vaste kantooruren. Heerlijk! En doen wat je zelf wilt. Zaterdag en zondag merk ik daar nog niet veel van, want op die dagen is het vrij zijn een normale zaak. Maar maandagmorgen, dán merk je het pas. Als ik wakker word — de gewoonte getrouw op de normale tijd — kijk ik naar buiten. Het stortregent. Kijk, dan is het fijn gepensioneerd te zijn. Wat een rot weer! En daar hoef ik nou lekker niet dóór. Wat vroeger altijd haastig gebeurde, gaat nu in een rustig tempo. Scheren, wassen, aankleden en ontbijten, alles op m'n dooie gemak. Hoe laat is het nu? Kwart voor negen. Anders zat ik al drie kwartier achter m'n bureau.

Ik ben echt „met vakantie”. De vraag is alleen of die vakantie op de lange duur zal bevallen. Ik heb natuurlijk nog wel het een en ander te doen, maar ja, 't is toch afwachten. Dan, op een morgen, haal ik een brief met een bekende enveloppe uit de bus: van de Bemetel.

Een verzoek om bij de aanstaande examens als toezichthouder te fungeren. Een mooie „vrijetijd-besteding” en er valt nog een sigarentje mee te verdienen ook! Dus: doen.

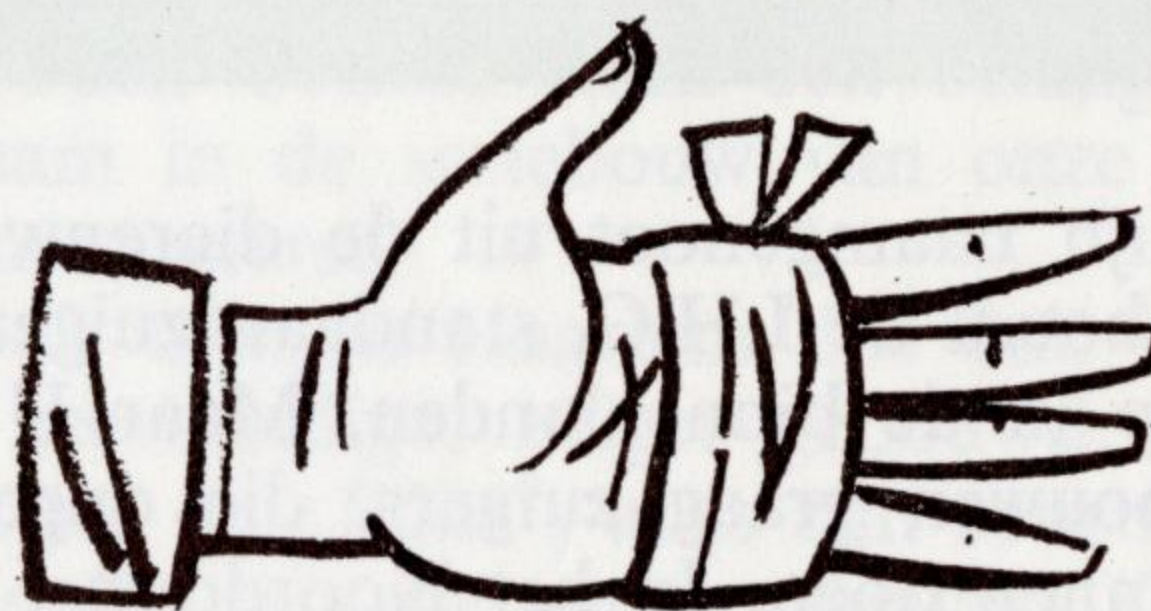
Kort daarna een oproep voor een vergadering, niet van aandeelhouders, maar van toezichthouders. In het Groothandelsgebouw in Rotterdam zijn een paar toezichthouders bij elkaar. Daar worden de enveloppen met instructies uitgedeeld. Ik ben aangewezen de examencandidaten bij Wilton-Feijenoord op de vingers te gaan zien. Bij dat bedrijf zijn 75 jongelui die examens gaan doen; bankwerkers, frezers, draaiers, scheepsbeschieters, metaalbewerkers in de scheepsbouw, plaat- en constructiewerkers en pijpenbewerkers. Daarvoor zijn twee toezichthouders aangewezen.

Een paar dagen later gaan we met z'n tweeën naar de directeur van de bedrijfsschool: kennismaken, werktijden afspreken, werk verdelen enz. De werktijd begint 's morgens om kwart over zeven. Ai, nou moet ik nog vroeger m'n bed uit, dan ik gewend was. Maar 't is nu eenmaal niet anders. Dan gaat het examen beginnen. Alle kandidaten zijn om 7.15 uur in de cantine aanwezig. Vóór mij ligt een stapel van 75 enveloppen en iedere leerling krijgt nu de voor hem bestemde enveloppe en daarin vindt hij de tekeningen van het te vervaardigen werkstuk, de werkvoorschriften, de bepalingen van het examenreglement en een vel blanco papier. Op dit laatste moet de kandidaat een werkvoorbereiding opstellen. Voor het bestuderen van de tekeningen en het opmaken van de werkvoorbereiding krijgen ze anderhalf uur.

Als deze anderhalf uur om zijn, gaan de werkvoorbereidingen in de enveloppen en die komen bij de toezichthouder. De jongelui gaan nu naar de werkplaatsen en dan pas gaat de tijd in, die voor het werkstuk beschikbaar is gesteld. Inmiddels hebben ook de toezichthouders een paar enveloppen gekregen. Voor elk vak één. Ik krijg dus de enveloppen voor de scheepsbouwers, voor de plaat- en constructiewerkers en voor de pijpenbewerkers.

Daarin zit voor iedere kandidaat een werkstaat, die door de toezichthouder precies moet worden bijgehouden. Volgens die werkstaten hebben de examencandidaten plotseling geen namen meer, maar alleen nummers. Dat is trouwens ook het geval met de vakken en de bedrijven. Alles wordt met nummers aangegeven.

De werktijden zijn: 7.15—9.40; 9.50—12.10; 13.00—14.30 en 14.40—17.00 uur. Maar om 16.45 wordt met het werk gestopt en is het „opruimen geblazen”. Ik noteer dus — voor een normale werkdag — op iedere werkstaat: 7.15—9.40; 9.50—12.10; 13.00—14.30; 14.40—16.15 = 8.20 uur. In de kolom „niet gewerkt” komt te staan: „0.15 opruimen”.

Er zijn echter ook afwijkingen. Er komt een jongen bij me, die zijn hand heeft opgehaald. Hij moet naar de verbandkamer. Dat gebeurt om tien minuten over drie. Na een half uur komt hij, voorzien van een verbandje, terug. Dan vermeld ik op zijn werkstaat: 14.40—15.10 en 15.40—16.45. En in de kolom „niet gewerkt” komt te staan: „0.30 naar verbandkamer”. Zodoende wordt voor iedere jongen de zuivere tijd genoteerd, die hij aan het werkstuk heeft besteed.

Te-laat-komers staan er bij de leermeester natuurlijk niet zo best op, maar mij, als toezichthouder, interesseert dat niet. Komt hij 's morgens een half uur te laat, dan noteer ik als aanvangstijd niet 7.15 uur, maar 7.45 uur. En bij „niet gewerkt”. 0.30 te laat.

Na een paar dagen komt een van de kandidaten melden: „Ik ben klaar met m'n werkstuk”. Ik ga met hem mee; daar staat de laaddeur, kant en klaar. Even controleren of de nummers op de onderdelen zijn ingeslagen en als dat in orde is, gaat de witte band van de mouw van

de kandidaat. Hij krijgt een bus vernis en wat witte verf en gaat z'n werkstuk vernissen en het nummer er op zetten. Het is kwart over tien. Als laatste werktijd noteer ik voor hem 9.50—10.15. Dan de werktijden van alle dagen bij elkaar optellen. Het resultaat is verrassend. Deze knaap heeft kans gezien de laaddeur, waarvoor, inclusief de hechtproef, 41 uur beschikbaar was, in 26 uur klaar te krijgen. De vraag is nu alleen maar, of de afwerking en de maatvoering ook in orde zijn. Dat zullen we pas weten als het werk bij het opmeetcentrum achter de rug is.

Zo komen de leerlingen successievelijk met hun werkstukken klaar en er verdwijnen steeds meer witte banden.

Nu moet de toezichthouder echt goed gaan opletten. Volgens de voorschriften mogen de kandidaten bij bepaalde handelingen een hulp hebben. Die hulp mag echter alleen „helpen”. En nu zijn er jongelui, die erg te doen hebben met een collega, die niet zo vlug is. Dan wil het „helpen” nog wel eens ontaarden in het zelfstandig maken van onderdelen voor de langzame collega. En dat gaat natuurlijk niet. De toezichthouder zou dan op de werkstaat van

de langzame kandidaat moeten vermelden: Onderdelen door anderen gemaakt.

Het gevolg daarvan is, dat de Examencommissie zo'n werkstuk terzijde schuift en niet beoordeelt. En dan kan de langzame kandidaat het examen de volgende keer nog eens over doen!

Ik hoop, dat degenen, die het volgende jaar examen gaan doen, door het bovenstaande zullen beseffen, dat zij door op de verkeerde manier te „helpen”, hun collega van de wal in de sloot helpen.

Een paar van de „pijpenjongens” komen niet zo best met hun tijd uit. Er dreigt een vrij belangrijke overschrijding van de gestelde tijd. Overleg met de Bemetel-consulent. Deze beslist: werkstuk afmaken!

Tenslotte zijn dan alle werkstukken klaar. Ze worden netjes ingepakt en gaan naar het opmeetcentrum in Den Haag. Ook de door de kandidaten gemaakte werkvoorbereidingen gaan mee, evenals de door de toezichthouder en de betrokken leermeester afgetekende werkstaten. Het werk van de toezichthouder is afgelopen. Het wachten is nu op het Opmeetcentrum en de sigarencenten!

EEN IHCBEAVER MET ZEEBENEN

Evenals zijn naamgenoot uit de dierenwereld, de bever, houdt de I.H.C. standaardzuiger zich meestal op in de binnenlanden. Maar U weet het: wij bouwen graag zuigers, die ongewone dingen kunnen doen. In het Noordduitse wad-

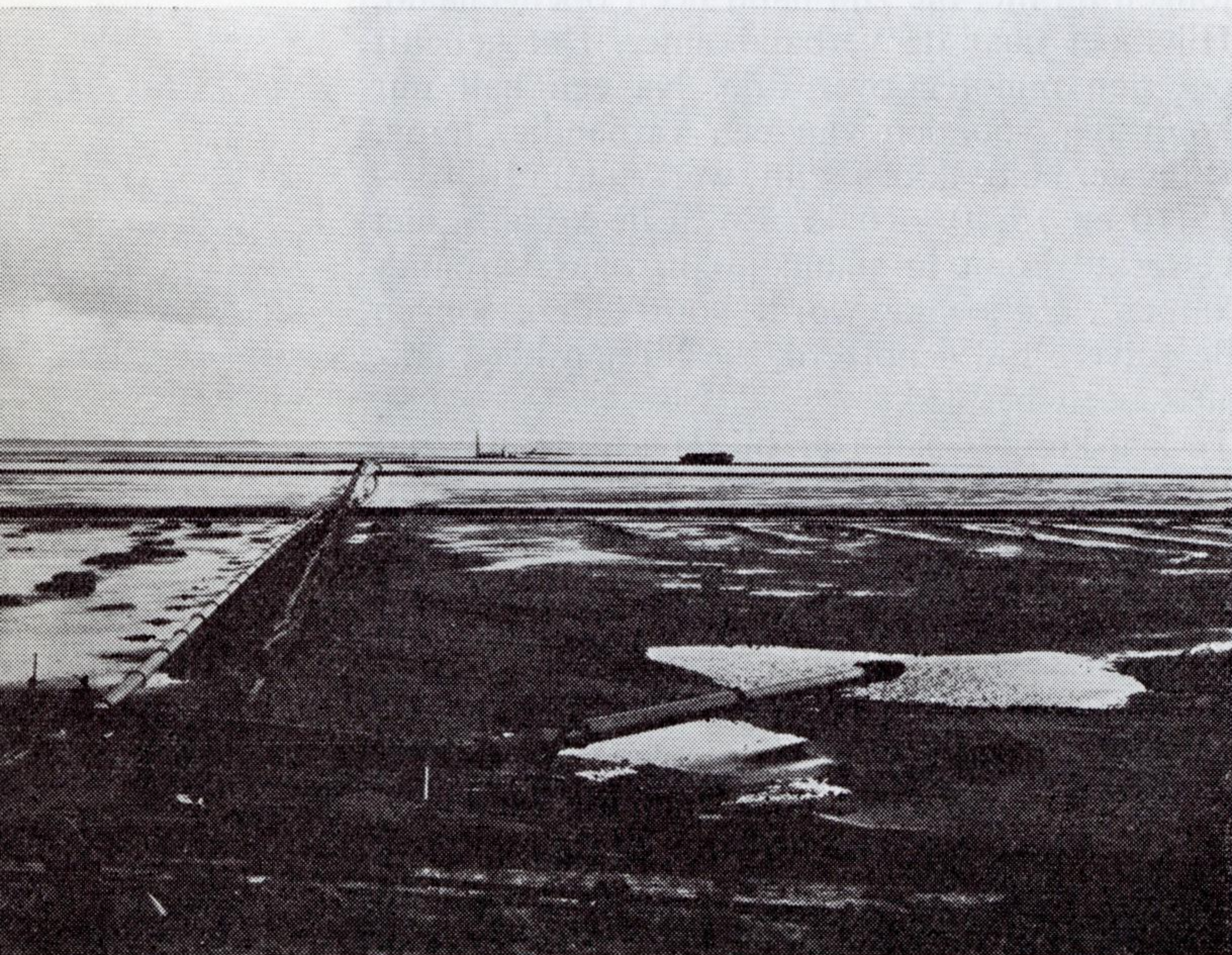
dengebied werkt nu in volle zee de „Föhr”, een I.H.C. Beaver van het type King.

Het baggeren gaat er door onder alle weersomstandigheden. Wat zou U ervan zeggen: een 18” snijkopzuigertje in de branding bij een zomerstorm met windkracht 8 of 9. Dit is waarschijnlijk nog niet eerder vertoond in de baggerhistorie.

Holle dijk

De „Föhr” (CO 418) werkt aan de verhoging van een zeedijk langs de Noordduitse kust. Enkele jaren geleden zijn daar op verschillende plaatsen overstromingen geweest. Sindsdien wordt elke zomer een gedeelte van de dijk verhoogd, nu bij Dagebüll, waar de „Föhr” tot op een diepte van 6 tot 8 m werkt voor een Duitse aannemersfirma.

De werkwijze is merkwaardig, maar doeltreffend. Er worden eerst twee draglines op de dijk gezet, die de 20 m brede kruin uithollen. Het vrijkomende zand wordt meteen aan weerszijden van de kruin gelijkmatig opgehoopt, totdat de dijk 2 m hoger is geworden. Het zou mooi zijn, wanneer men het hierbij kon laten, maar daar neemt de zee geen genoegen mee: in het dijklichaam is immers een sleuf van ca. 4 m diepte ontstaan.

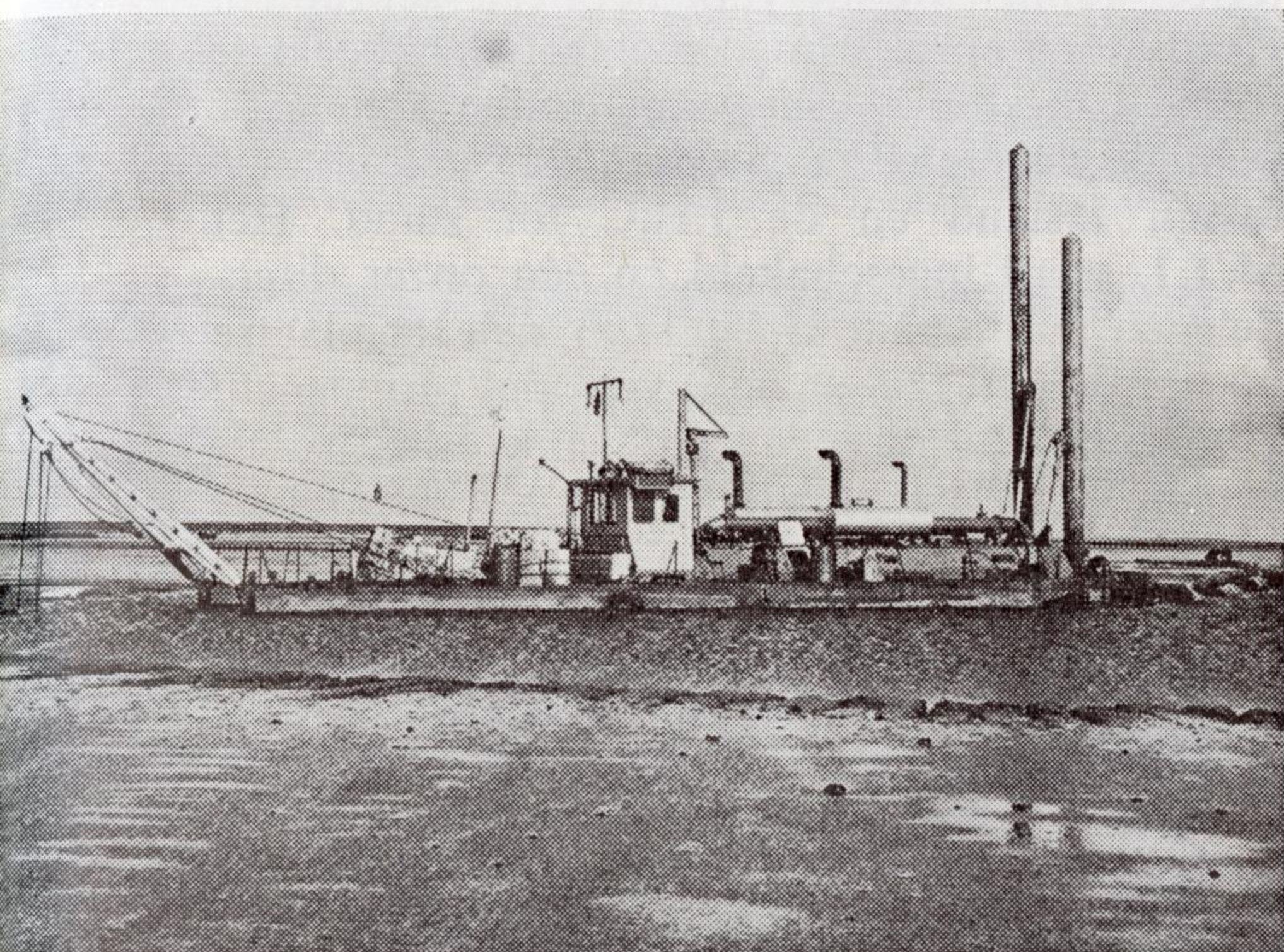

De „Föhr” heeft tot taak, die sleuf te vullen met zand uit de zee. Dag en nacht moet worden gewerkt om het dijkgedeelte klaar te krijgen, voordat de eerste herfststormen opsteken.

Kruipend naar 't werk

De montage van de zuiger vond plaats op een pier, enkele kilometers van het werkobject. In normale gevallen zou de „Föhr” daarna met een sleepboot naar de baggerplaats zijn gebracht. Hier ging dat niet, want de Waddenzee is er zo ondiep dat zelfs de „Föhr”, met zijn geringe diepgang, ruim 1600 m uit de kust zou moeten blijven.

De baggerplaats was echter geprojecteerd op 1000 m uit de kust, omdat Beavers van het type King een maximale persafstand van 1800 m hebben en in dit geval 800 m van de persleiding op de wal moest liggen.

Het probleem was: hoe komen we met de zuiger over een afstand van 600 m door het telkens droogvallende wad?

Besloten werd: bij hoog water een kanaal met een diepte van 2½ m te graven, tot aan de baggerplaats.

Zo gebeurde het, maar het was een heel karwei. Telkens wanneer het hoog water was, werd een klein stukje van het kanaal uitgebaggerd. Bij het „inhalen” in de eerste put, was het zaak om, zodra het water begon weg te ebbem weer op het wad te komen.

Anders zou de zuiger bij het droogvallen scheef komen te liggen, half op het wad en half in het water.

De eerste tijd kon slechts enkele uren per dag worden gewerkt, namelijk zolang het water toestroomde. Anders zou de „Föhr” al het water uit zijn eigen put meezuigen en voortijdig droog komen te liggen. Toen de zuiger 1000 m uit de kust lag, kon het eigenlijke baggeren beginnen. Aanvankelijk nog niet eens in

zand, want de gehele zeebodem ter plaatse is bedekt met een sliklaag van 4 m. Dat slik wordt via een aftakking in de persleiding vlak bij de kust, op het wad gestort. Het zand gaat 8 m naar boven, in de dijksleuf.

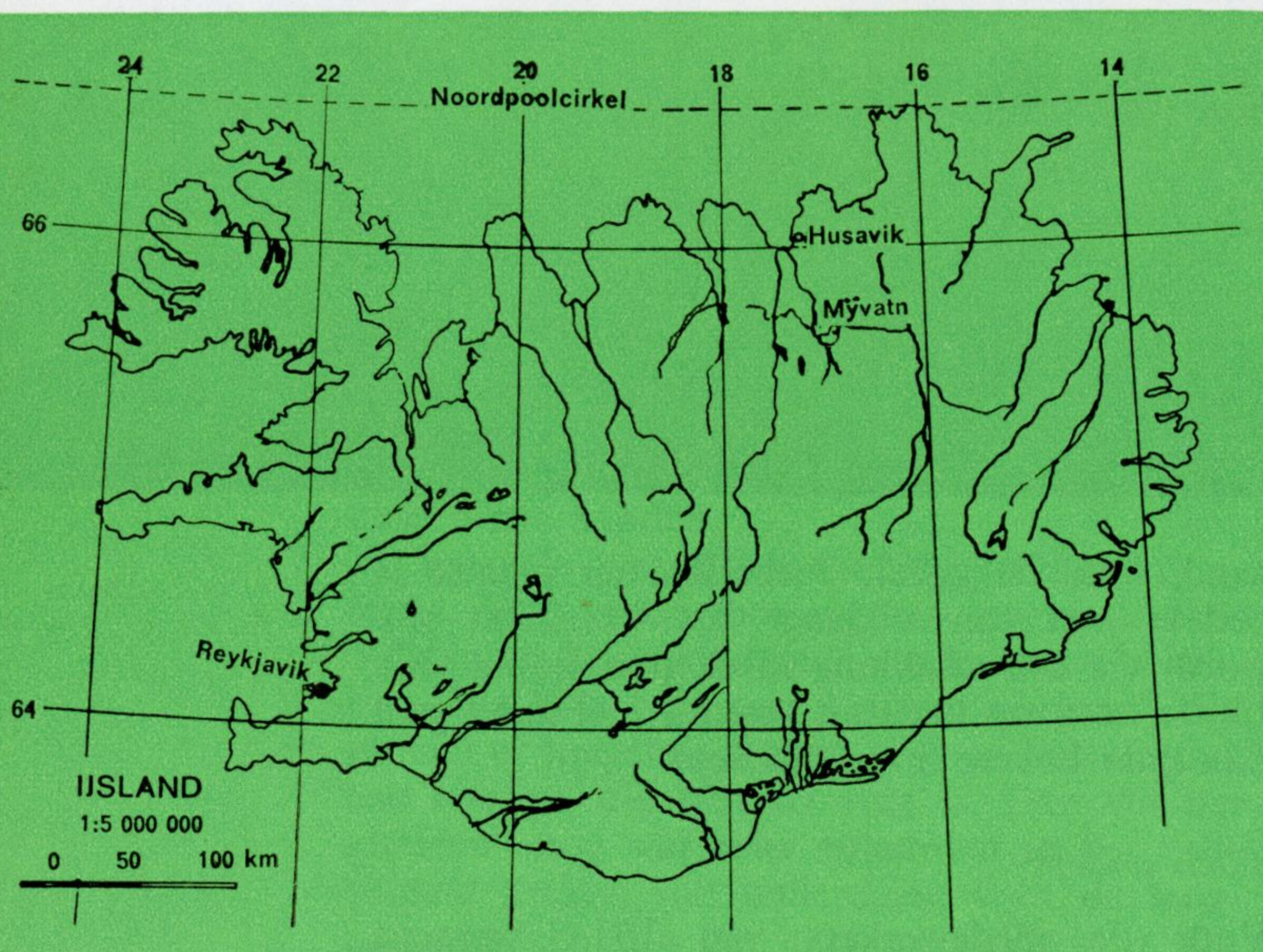
Toch anders

Voor de medewerkers van I.H.C.-vennoot Conrad-Stork, die de „Föhr” hebben gebouwd, heeft het geval nog een bijzondere attractie. Sinds jaar en dag hebben zij belangrijke onderdelen voor het baggermateriaal van I.H.C. Holland gemaakt. Complete zuigers werden echter door andere vennoten afgeleverd, omdat die nu eenmaal meer als scheepswerven zijn ingericht. Toen Conrad-Stork een belangrijk aandeel nam in de seriebouw van onze Beavers, werd het anders.

Nu heeft men in Haarlem dus ook een complete, zeewaardige, zuiger gebouwd. Want zo mogen we de „Föhr”, al is zijn constructie gelijk aan die van alle andere Beavers King, toch noemen. Voor ons gaat hij de geschiedenis in als de eerste Beaver met zeebenen.

Visserrepubliek in de Atlantische Oceaan gaat Diatomeeënaarde baggeren

Het vroeger bij Denemarken behorende en sinds 1944 onafhankelijke eiland IJsland beslaat een oppervlakte van circa 103.000 km². Het is een stenig land vol schapen, rivieren, meren en fjorden, watervallen en warme bronnen, die de huizen van Reykjavik verwarmen en in de broeikassen tomaten, bananen en rozen doen groeien. Aan natuurlijke rijkdommen heeft het eiland alleen de vis der zee. Dertien procent van de bodem gaat schuil onder sneeuw en ijs, van de rest is minder dan een kwart procent geschikt als cultuurgrond, dat door boeren als akker- en hooiland wordt gebezigd.

Ongeveer de helft van de uit ca. 180.000 zielen bestaande bevolking werkt op de vissersvloot of in de visverwerkende industrie. In de uitvoer hebben vis en visproducten dan ook een aandeel van negentig procent.

De sterke afhankelijkheid van de visvangst baart de huidige regering zorgen en men zoekt naarstig naar wegen om de bestaansmiddelen uit te breiden. Het was reeds lang bekend, dat het *Myvatn Meer* rijk is aan diatomeeënaarde, ook wel infusoriënaarde of kiezelgoer genoemd. Het is een fossiele delfstof, die gevormd wordt uit schelpjes van heel kleine zeediertjes. Het ontwikkelt zich bijzonder rijk in water, dat weinig of geen kalk bevat. Levend vormen de diatomeeën één van de hoofdbestanddelen van het plankton in zee- en zoetwater en zijn daardoor een belangrijk voedingsmiddel van de waterdieren. Hoewel diatomeeënaarde gewoonlijk is afgezet op kalkarme gronden, wordt het, zoals bijv. in IJsland, gevonden op een ondergrond van vulkanisch materiaal.

TOEPASSING

Diatomeeënaarde vindt voornamelijk toepassing als isolatiemateriaal, als filtreermateriaal en als polijst-, absorptie en vulmiddel bij de chemische industrie. Ook wordt het toegevoegd aan beton en mortels ter verbetering van de waterdichtheid en druksterkte.

DE EXPLOITATIE

Reeds geruime tijd geleden besloten de IJslandse autoriteiten een fabriek te gaan bouwen om de diatomeeënaarde te exploiteren. De moeilijkheid was echter, hoe krijgen we deze delfstof uit het meer van Myvatn, en welk materieel kunnen we hiervoor het beste gebruiken. Reeds toen speelde men met het denkbeeld te gaan „baggeren”. Vier jaar geleden kregen de plannen vastere vorm en kwam het eerste contact tussen IJsland en de I.H.C tot stand. Het M.T.I. werd ingeschakeld en één onzer directieleden reisde naar IJsland om zich ter plaatse op de hoogte te stellen van de problemen. Uiteindelijk kwam men tot de conclusie, dat een snijkopzuiger het ideale werktuig was. Om de afstand tussen de zuiger en de fabriek te overbruggen, had men een lange pijpleiding nodig. De persafstand van de zuiger moest vergroot worden en dit heeft men opgelost door een tweetal tussenstations in de leiding te plaatsen.

CONTACT LEIDDE TOT CONTRACT

Tot onze vreugde leidde ons jarenlang contact kort geleden tot een bestelling door de IJslandse autoriteiten, van een snijkopzuiger met 500 m drijvende pijpleiding, 3000 m landleiding, twee elektrisch gedreven tussenstations, een zeefinstallatie en een werkboot. De complete baggerinstallatie (CO 548) is inmiddels verscheept naar de haven van Husavik en van daar naar het meer van Myvatn getransporteerd.

Behalve voor het winnen van zand, grondverbetering en het graven van havens en kanalen, worden onze zuigers ook gebruikt voor bijzondere doeleinden, waarvan het winnen van diatomeeënaarde er thans één vormt.

